

د اسلام له نظره ټولنیز خوځښت

(ولا تکنوا کالذین تفرقوا و اختلفوا)

لړلیک

عنوان مخ

مقدمه: ۳

ټولنیز خوځښت څه ته وايي؟ ۵

ټولنیز خوځښت څه وخت شروع شوی دی؟ ۶

ټولنیز خوځښت د چا دنده ده؟ ۱۱

د ټولنیز خوځښت پیغام او وسایل څه دي؟ ۱۳

څو وړاندیزونه: ۱۴

علوم دیني، عصريو یا مطلق؟؟؟ ۱۵

ماخونه: ۲۰

مقدمه:

زما څخه زما محترم پلار (الحاج راز محمد فدایي) چې د ښوونې او روزنې په وزارت کې د حلالې روزي د گټلو په لټه کې دی او تر ډېره حده د ښه ایمان او پوخ یقین پر لرلو سره تر ما ځوان ښکاري!!، او زما د زده کړې او روزنې تر شاه دده ستر لاس وو او چې دا نن څه یم دده له برکته ده. له ما وغوښتل چې د (Social Mobilization) (یا ټولنیز خوځښت) په اړه په ځانگړي ډول د اسلام له نظره یو څه ولیکم. رښتیا داده چې د ولایت له بوختیاوو سره سره لیکني کول ډېر ستونزمن کار دی، دا چې د پلار امر وو، ما ورته (لیک) وویل. زه خپله دغه لیکنه خپل پلار ته ډالی کوم او هیله ده چې ددې لیکني هر لوستونکی نوموړي ته د ښه صحت او د ایمان د سلامتې دعا وکړي.

کله نا کله په افغاني ټولنه کې په ځانگړي ډول د غیر دولتي موسسو له راتگ سره او هغو دوستانو چې په بهرنیو تعلیمي موسسو کې زده کړه کړیده او اوس د ډیرو بهرنیو هیوادونو په شتون سره داسې یو تصور او ولسی انگرېنه ایجاد کړېده چې گواکې یوازې د انگریزي کلماتو په استعمال سره هغه مفهوم خارجي دي او یا داچې د خارجیانو ایجاد دي. د مثال په ډول، جنډر (Gender) (د ښځې او نر ترمنځ عادلانه برابري)، د بشر حقونه (Human Rights)، ولسواکي (Democracy)، سیسټم (نظام)، این جی او (غیر دولتي موسسې)، انتخابات، (Science)، سوشل موبلايزيشن (ټولنیز خوځښت) او دي ته ورته نورې ډیرې کلمې.

د دي ډول انگرېنو تر شاه لاندې لاملونه پراته دي:

۱. دا کلمات په سم ډول افغاني ټولني ته نه دي تشریح شوي، دهغوي معادله کلمه مو ورته نه ده پیدا کړی او تر ډیره برېده مو دهغې تر لفظي ترجمې بسنه کړیده او مفهوم مو ورته نه دي تشریح کړی. د ټولو مفاهیمو جوهر او تاریخچه که تشریح شي دا بدې انگرېني سمېږي.

۲. د افغاني ټولني مطلق اکثریت له علم او زده کړې څخه محروم شويدي او دا هڅه مو نه ده کړیده چې ددغو کلماتو مفهوم او ریښې په خپلو دودونو، تاریخي متونو، ادبیاتو او اسلامی منابعو کې ولټوو.

۳. زموږ اکثریت دیني عالمان یوازې د فقهي علومو تر ظاهري زده کړې پورې محدود دي او هڅه یې نه ده کړې چې د عصر له غوښتنو سره تطابق ورکړي او د عصري علومو پوهانو ددیني زده کړو سره د خپلو زده کړو مطابقت نه دي کړي او تل ددغو دوو علومو ترمنځ یو ډول مرموز تکرار او بدبیني موجوده ده. دا چې د عصري او دیني علومو ترمنځ څه توپیر شته او کله؟ زما د یوه کتاب (د سولې قلم) څخه (علوم دیني، عصري و یا مطلق؟) را اخیستل شوی مضمون حتماً په پای کې ولولوي.

۴. فقر او د اقتصادي ودې کمزوري. عصريت، انکشاف او پرمختگ هغه ساحې دي چې ډیری ځل دغه مفاهیم په خپله خپل مفهوم په اصلی بڼه څرگندوي.

۵. دتاریخ په اوږدو کې زموږ ولس هرچا ته د دوستۍ لاس ورغزولی دی، او موږ ته هرچا د خپل مطلب تر پوره کېدو وروسته نه داچې یوازې شایي راته نه ده گرځولي بلکې د خپلې دوستي په جرم! یې ټکولي او ځورولي هم یو.

پورته عواملو زموږ ولس له يو ډول پر ځان د بي اعتمادي او بي باوري له حالت سره مخ كړيدي. داسي ولسي انگيرنه يې ايجاد كړيده چې گواكي زموږ ولس هيڅ نلري او هرڅه بهرنيان لري او يا داچې موږ هرڅه لرو، بهرنيان هيڅ نلري. دا دواړه انگيرني له مبالغې ډكي دي او موږ بايد پر خپلو زده كړو انتقادي څېړنه او مرور وكړو او ددغو دوو افراطي انگيرنو ترمنځ د اتصال نقطه پيدا كړو.

د علامه اقبال لاهوري د خودي نظريه دنوموړي د فلسفي اساس دي. په حقيقت كې له ځانه پرې او مابوسه مسلمانانو ته گوت څښه ده چې خپل ځان ته حركت وركړي او له خپلو داخلي قوتونو او منابعو څخه گټه پورته ترڅو خپلو لوړو هدفونو ته ورسېږي. علامه اقبال په دې باور دي چې شرق خپل ريښتيني هويت چې اسلامي هويت دی له لاسه وركړيدي او بايد هماغه ته وگرځي. نوموړي وايي: څرنگه چې يو وگړي كله نا كله د خپل شخصيت په تزلزل او وركېدا اخته شي، له خپل ځان څخه فاصله نيسي او يا له ځانه پرې كېږي. خپل ځان ورته پردي، بيگانه او اضافي پرزه بنسټ كاري.

په داسې حال كې كه موږ خپل تاريخ ته وگورو زموږ ولس، ټولنه او حكومت د ستر برم څښتن وو. د افغانستان پخوانی صدر اعظم مرحوم موسی شفیق د افغانستان د تاریخی موقف په اړه وايي:

دبستان كې د آسيا چې زه استاد وم تا لوستله هغه وخت كې سپاره
مخ د تور شه اوس زما د سر سودا كړي ته او خدای چې پر همدغه قواره
د شرق نابغه علامه اقبال بيا د آسيا او افغانستان دواړو په اړه وايي:

آسيا يک پيکر آب و گل است ملت افغان آن در آن پيکر دل است
از کشاد او کشاد آسيا از فساد او فساد آسيا

داچې موږ ځان او جهان نه دی پېژندلی، ستونزه داده چې ډيری ځل موږ يو بل د خپلو کتابونو او ايډيالوژيو پر بنسټ نه، بلکې د يو او بل د کړنو پر بنسټ ارزوو. دا په داسې حال كې چې د هر مسلمان عمل لازمي نه ده چې هغه به د قرآن او حديث برابر وي. همدا زموږ مسلمانانو ستونزه ده، بايد حل يې كړو، كنه زموږ كړني به د اسلام، افغان او حتی انسان په اړه غلط تصور نړيوالو او حتی بیسواده وگړو ته وړاندې كړي.

رسول الله صلي عليه وسلم فرمايي: چې د د قيامت له علايمو څخه يوه داده چې لمر به د شرق پر ځای له غرب څخه راغېږي. دې كې شك نشته چې د قيامت له را تلو سره به دا ټول نظام گډوډيږي او لمر به په فزيكي ډول له غرب څخه راغېږي، هغه كوم عادي دوران چې اوس طي كوي، دا به سرچېه كېږي. اما زما په اند دا تفسير ورنه هم كولاى شو، چې شايد دلته لمر له علم سره تشبيه شوی وي، ځكه حقيقت دادی چې علم له شرق څخه غرب ته تللی وو او اوس موږ گورو چې ټول پرمختللی علوم له غرب څخه شرق ته راځي (والله اعلم بالصواب). زموږ برياليتوب پردي كې دي چې خپل ځان هم په عصري او هم په اسلامي علومو سمبال كړو چې هم دا د غرب او شرق، اسلام او نوري نړي ترمنځ د اتصال ټکی کېدای شي.

د اکتوبر په ۷، ۱۹۸۷ ميلادي كال كې كينن ټيلر د كليسا د كانگرس په وړاندې په والورهمين كې يو مقاله ولوستله چې بساغلي ارنود په خپل كتاب (The Preaching of Islam) د اسلام تبليغول په ۷۱ صفحه كې نقل كړيدي: دغه (اسلام) بيزوتوب (حيوانيت) په انسانيت تبديل كړ. دا غلام ته هيله وربخښي، انسانيت ته ورورولی او د انساني طبيعيت اساسي فاکتونه (توكي) ورپېژني.

زه غواړم په دې ليکنه كې دا وضاحت وكړم چې ټولنيز خوځښتخه ته وايي، ددې تاريخ څه دي؟ د چا دنده ده؟ ټولنه وپښوونكي څوك دي؟ په ټولنيز خوځښت كې د پيغام اهميت، په ټولنيز خوځښت كې د ولس مشاركت، ټولنيز وسايل او منابع د ټولنيز خوځښت لپاره څه ډول بسياج او خوځنده كړو؟

ټولنيز خوځښت څه ته وايي؟

ټولنه له فرد، دهغو لپاره د موجودو منابعو، فرصتونو او له هغه گروپونو څخه چې د وگړي د سمون، تغيير او تبديل لپاره منځته راځي جوړه شويده. فرد ته ټولنيز يا اجتماعي حيوان هم وايي. يا په بل عبارت، د حيواناتو او انسانانو ترمنځ يو د مهمو توپيرونو څخه ددوي ټولنيزتوب دی. ټولنيزتوب ديوځای كيدو، يوځای اوسيدو، يوځای راټوليدو، يو ځای كار كولو او يو ځای ژوند كولو له لاري چې د ژوند هر اړخ تر پوښښ لاندې نيسي، د گډ لرليد، هدف، مقصد او فعاليتونو په موخه ترسره كېږي منځته راځي.

ټولنيز خوځښتهغه دي چې ټولنه داسې هر اړخيز علم او خوځنده شعور او متحرک فکر څښتن شي چې د خپل گډ لرليد په موخه يې عمل كولو ته مجبور كړي. په ټولنيز خوځښت كې يوازي د علم زياتېدل او يا ټولنيز وينتوب (Social Awareness) كفايت نه كوي او ورسره د فكر سمون هم بسنه نه كوي. ريښتيني ټولنيز خوځښت هغه دی چې علم زيات، فكر دعلم مطابق سم، تغيير او يا تبديل شي او ددواړو پر بنسټ مناسب چلند او سلوك اختيار ترڅو ټولو

فکری او سلوکی زده کړو ته د عمل جامه ورواغوندي او ټولنه دومره غښتلي شي چې دهماغه بدلونونو، سمه ونو او سلوکونو په خپلولو کې ستاسو څخه پیروي وکړي.

د ټولنیز خوځښتاصلي توکي په لاندې ډول دي:

- علم او پوهې لاسته راوړل (Increased Knowledge and Learning)
- د فکر او طرز فکر تغییر، تبدیل او یا سمون (Improved Attitude and thinking process)
- د سلوک، چلند او عمل تغییر، تبدیل او یا سمون (Improved Skills and Behavior)
- د تغییر شوی، تبدیل شوی او سم شوی علم او فکر پر بنسټ عمل عیارول (Improved Action)
- د ټولني غښتلتيا (Empowerment) ترڅو خپل حقونه او مسوولیتونه او د ټولني د بل غړی حق او مسوولیتونه وپیژنی او ادا یې کړي

• په ټولنه کې ټولنیز وینستوب (Social Awareness) منځته راوړي.

• د ټولني او ټولنیزو موسساتو اصلاحات البته د ټولنیز عدالت (Social Justice) د اصولو په نظر کې نیولو سره یقیني کوي. د سروجینی نیدو په بیانېو او لیکنو کې په ۱۹۱۸ میلادي کال کې د هند په مدراس کې چاپ شویدیراغلی دی: (د عدالت توکی یو د اسلام له بهترینو نمونو څخه دی، ځکه کله چې زه قرآن لوم، زه د ژوند دغه خوځنده اصول په کې مومم. یوازې روحاني اصول نه، بلکې د ورځني ژوند لپاره په کې عملي اخلاق موجود دی چې د ټولې نړي لپاره مناسب دی.)

• د ویري، ترس، تهدید، زور، ناامنی، جنگ، خشونت او بي عدالتي په گډه له منځه وړل، ځکه په انساني وین شوي ټولنه کې دغو مفاهیمو ته ځای نشته، دا ټکی هغه وخت وجود لري چې انساني ټولنه په حیواني ټولنه (ځنگل) تبدیل شوي وي. ټولنیز خوځښتسياسي شعور (Political Consciousness) او پوهه رامنځته کوي نو بیا هلته منطق (Logic)، استدلال (Reasoning)، مباحثه (Discussion)، مذاکره (Negotiation)، خبری اتري (Dialogue) او سوله اییز چلند (Peaceful Behavior) حکم فرما وي، نه د هغې عکس.

• په داینامیک ډول د په ارزښتونو (Values)، باورونو (Beliefs)، عادتونو (Traditions)، رواجونو (Customs) او خوینو (Norms) کې اصلاحات راوړي.

• ټولنیز خوځښت له وگړي او کورنی څخه پیل اما لازمه یې داده چې په گروپي (Collective) او موسساتي (Organizational)، خوځنده (Mobilizing) او وینسونکي (Awakening) بڼه ډیر موثر وي.

• په ویننه ټولنه کې یوازې د مسوولیت رفع کول نه بلکې د مسوولیت ادا کول د ټولو دنده وي.

• وینسي ټولني په گډه خپل لرلید (Vision)، ماموریت (Mission)، هدفونه (Goals) او مقاصد (Objectives) ټاکي او په دې ټول پوهه وي چې اوس ټولنه چېرته قرار لري؟ او کوم ځای ته یې باید ورسوي؟ دوی ولي موجود دي؟ فرصتونه او گواښونه څه دي؟ څنگه او له کومو منابعو څخه په گټې اخیستنې مشترک لرلید ته ځان رسولای شي.

ټولنیز خوځښت څه وخت شروع شوی دی؟

دا چې ټولنیز خوځښتونه چې په اقتصادي، سياسي، تجارتي، اجتماعي، مذهبي، اخلاقي، فرهنگي او دیني ساحو کې د ټولني د بشپړ وینستابه په موخه پیل شويدي، ټول یو تاریخ او یوه مبدا او یوه تیوري نلري. په هره زمانه او هر هیواد کې گڼ خوځښتونه په گڼه بڼه په مختلفو دورو کېد هماغې سیمې د سياسي، اقتصادي، اجتماعي او فرهنگي حالاتو او شرایطو په نظر کې نیولو سره پیل شويدي. د ټولنیز حرکت (خوځښت) کلمه د لومړي ځل لپاره په ۱۸۵۰ میلادي کال کې د الماني ټولنپوه لورینز ون ستین له خوا د هغه په کتاب (د فرانسې ټولنیز حرکتونه له ۱۷۸۹ څخه تر ۱۸۵۰ پوري) معرفي شوه.

د امریکا د مدنی حقونو تحریک یو له معاصرو او ډیرو مشهورو ټولنیزو خوځښتونو څخه ده چې په شلمه پیړي کې پیل شو. ددې تحریک مشر مارتین لوتر کینگ د لینکلن میموریل مخامخ د دندو او ازادۍ لپاره د واشنگتن په لورد مارش په جریان کې په ۱۹۶۳ کې د (زه یو خوب لرم) تر نوم لاندې بیانیه ورکړه.

ځینې تاریخپوهان وايي چې دا خوځښتونه د فرانسې له انقلاب او یا په ۱۷۹۱ کې د پولنډ داساسی قانون لومړني ټولنیز خوځښتونه دي، اگر چې چارلس تیلی وايي چې د برتانویانو د (ابولیشنسټ) خوځښت دعوا لري چې دوي لومړني ټولنیز خوځښت دي. په ۱۹۴۵ میلادي کال کې وروسته د دوهمې نړیوالي جگړې له گټلو څخه بریتانیا د اساسي تغییراتو او اصلاحاتو دورې ته ننوتله. له جگړې وروسته د بنځو د حقونو، مدني حقونو، سولي، د زروي اسلحو ضد او د چاپیریال ساتني خوځښتونه پیل شو.

ځینې بیا وايي چې دا د رینایسانس (Renaissance) له دورې سره تړاو لري. دا د انگریزی ژبې له دوو کلمو څخه ترکیب شویده. یوه (ري) یعني بیا او بله (نایسانس) یعني پیدایښت چې ټولیزه معنی یې ده، (بیا پیدایښت). دا یو

کلتوري خوځښت دی چې اکثره مورخين وايي چې په څوارلسمه پيړي کې د ايټاليا د فلورينس په ولايت کې پيل او تر ۱۷ پيړي پورې نورې اروپا ته وغزول شو.

په همدې ډول نور خوځښتونه پيل چې ځينو په اقتصادي او سياسي حزبونو هم بدل شول، د کمونيزم، سوشل ډيموکراټيک او د شنو خلکو ډلې بې و زېږولي.

پورته تاريخي حقايق دی اما هغه حقايق چې هم تاريخ، انسانيت او اسلام ټول يې تاييدوي او هيڅوک يې رد نشي کولای، په دغسې مواردو کې له نظر څخه غورځېږي. زه غواړم چې د تاريخي، انساني او اسلامي حقايقو په رڼا کې د ټولنيز خوځښت تاريخچه په لنډ ډول ذکر کړم:

ټول اسماني او الهی اديان د ولس، قوم او ټولني د ويښتابه او بيداري او انسان جوړونې لپاره را استول شويدي. اخري کتاب چې قرآن کریم دي او محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم چې د ټول انسانيت ناجي او داعي دي په شپږمه ميلادي پيړي کې دا خوځښت شروع کړيدي. درسول الله صلی الله عليه وسلم حجه الوداع خطبه د بشریت په تاريخ کې څوک نشي ردولای چې څومره عادلانه او په انساني ارزښتونو ولاړه وه. د مشرکينو پر خلاف چې لوني به يې ژوندي ځينوولي د (باي ذنب قتلت، په کومه گناه وژل شويدي) آيت را نازل شوي چې دا د بنځو د ژوند حق نه دی نو څه دي؟!

رسول الله صلی الله عليه وسلم ته الله جل الله فرمايي: (ياايها المدثر، قم فانذر). ای په برستن کې نغښتي! جگ شه او ولس وويروه! يعني وپښ يې کړه، بيدار يې کړه، د الله تعالی له عذاب څخه يې خبر کړه. بيا الله جل جلاله فرمايي: (انا ارسلناک شاهدا و مبشرا و نذيرا و داعيا الی الله باذنه و سراجا منيرا). مور ته شاهد (گواهی ورکوونکی)، زيري ورکوونکی، وپروونکی، او د الله تعالی په خوښه مو د الله تعالی طرف ته بلوونکی او بلېدونکی څراغ استولی یی. په دغه آيت کې د رسو الله صلی الله عليه وسلم نقش د يوه قوم د بيدارولو، بڼه لاره بنودلو او د يوه بلوونکي ده. همداسي الله جل جلاله فرمايي: (ياايها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک، ای رسول، هغه څه چې ستا د رب له خوا تاته نازلېږي، هغه (ولس) ته ورسوه. ترڅو بيدار او وپښ شي. همداسي رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: (نما بعثت معلما)، زه يو ښوونکی استول شوي يم. د ښوونکي اصلي دنده د علم ښودل، د فکر او عمل سمون، تغيير او تبديل ده. خلک له جهالت او تيارو څخه د رڼا طرفته ويستل دي (... لتخرج الناس من الظلمات الی النور)... ترڅو خلک له تيارو څخه رڼا (علم او پوهي) ته وباسي او دا هغه وخت امکان لري چې هغوي بيداره وي. هغوي په بڼه او بد پوهه شي.

په همدې ډول که مور له شاته ولاړ شو. آدم عليه السلام او بی بی حوا ته امر شو: (ولا تقربا هذه الشجرة فتکونا من الظالمين). دغه ونې ته مه نېږدي کيږي، له ظالمانو څخه به شي. همداسي نوح عليه السلام چې د انسانانو دوهم پلار هم گڼل کيږي. خپل زوي ته نصيحت کوي چې: (يا بنی اربک معنا، ولا تکن من الکافرين). کله چې طوفان راغی نو خپل زوي (چې نافرمانه وو) ورته وفرمايل: چې ای زويه! راځه زموږ سره په کښتۍ کې سپور شه، او له کافرانو څخه مه کېږه. همداسي ابراهيم عليه السلام خپل پلار ته (چې مشرک وو) وايي: (ياابتي لما تعبدوا ما لا يسمع ولا يبصر و لا يعنى عنک شيئا). ای پلاره! دهغو (شيانو) چې نه اوري، نه وپښي او نه تاته کومه گټه او تاوان رسوي، ولي عبادت کوي؟ او بيايي ورپسي وفرمايل: (اذ قال لابييه و قومه ما هذه التماثل التي انتم لها عاکفون). کله چې ابراهيم عليه السلام خپل پلار او قوم ته وويل: دا دکوم شيانو چې تاسو عبادت کوي دا تشي مجسمي دي.

په لنډ ډول که مور دقيق متوجه شو، له آدم عليه السلام څخه نيولې تر محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم پوري دوي ټولو خپل قوم او ولس پخوا له دې چې د رينايسانس تحريک پيل شي، د ټولني او ولس د بيدارولو لپاره ولسونه بسپج کړل. هغه څه چې په تاوان او زيان وو، له هغوي څخه يې وويړول، هغه څه چې يې په گټه وو، هغو ته يې تشويق کړل. نو که مور ديني متونو ته دقيق متوجه شو، هلته دولس د ويښتابه لپاره دقيق احکام موجود دي. بلکې عربي علما او مستشرقين هم په دې نظر دي چې اروپا ته د اقتصادي ودې او تکنالوژي عمومي اصول په قرآن کریم کې موجود دي. د ټولو علومو او تحريکونو اساسات، اصول او منابع دلته ذکر شويدي. د صحت، طب، زراعت، انجنيري، د حکومتونو د ډول، ټولنيزو خوځښتونو، سياست، تجارت، اقتصاد، قانون، بشري حقونو، تحقيق او څيړني او حتي ژورناليزم، فزيک، کيميا، بيولوژي، جيولوژي، هوانوردی، فضا او بر او بحر ذکر شويدي. داچې مور مسلمانان ورڅخه خبر نه يو، ځان نه پرې پوهه وو او عملي کوو يې نه، دا زما او ستا بدبختی ده.

پردي سرېږه د ټولنيز خوځښتلپاره تر ټولو مهم ټکی ټولنيز عمل (Collective Action) او اجتماعيت دی. په اسلام کې تل په اتفاق، يووالي او اجتماع باندي ټينگار شويدي. د جمعي، جمعي او اخرونو لمونځونه فرض کول، په عرفات کې ټول را غونډېدل، د (د واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا) امر کول او فقراوو، مساکينو، يتيمانو، کونډو او بي وزلو سره مرستي ته هڅول د ټولنيز خوځښتاساسي تگلاره ده. ولا تکنوا کالذین تفرقوا و اختلفوا. (د هغو کسانو په ډول مه کيږي چې تفرقه او اختلاف يې وکړ. همدارنگه په اسلام کې د کورنۍ په رسالت او اصل ترکيز او له انفراديت (Individualism) څخه ليري والي د همدې ټولنيز خوځښت د غوره تطبيق لپاره دی.

په تنزانيا او مصر کې اوسنی مظاهري، په کومو کې چې تر ډېره حده له ديني شعارونو څخه گټه پورته شوه او ولس يې منظم کړ مثلاً: (مور عدالت غواړو)، کوم چې د اسلام اصل او د الله جل جلاله له نومونو څخه هم يو (العدل) دی.

همدارنگه دوی ویل: (په عدلي سیستم کې مور د قانون حاکمیت غواړو) کوم چې هم د الله له نومونو څخه دی یعنی (الحکم). دا مظاهري بنیې چې که وروکې ډله د یوه هدف لپاره منظمه شي، هغه هدف لاسته راوړای شي، اما ډېر نفوس، که که متفرق او مختلف وي، هیڅ هم نشي کولای.

(يا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لَهُ أندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ). ای خلکو د هغه رب عبادت مو وکړي چې تاسو او هغه څوک چې له تاسو څخه پخوا تېر شويدي، پیدا کړیدی ترڅو پر هیزگاران شي. هغه رب چې ځمکه یې ستاسو لپاره هواره وگرځوله او اسمان یې چت او له اسمان څخه یې اوبه نازلې کړې او دهمدغه اوبو په نتیجه کې میوي را زرغونې کړې، نو له الله تعالی سره بل څوک شریک مه گرځوي او تاسو پوهیږي. په پورته آیت کې څوک کلمات ډیر د تامل وړ دی او هغه (د انسانیت خلقت)، (د انسانیت د خلقت تاریخچه)، (ځمکه)، (آسمان)، (اوبه)، (میوي) او (رزق) چې اوس ساینس په هر همدغو ټولو ساحو کې بیل مضمونونه لري. اوس گورو چې ټولنیز خوځښت له رینایسانس سره تړاو لري، که د اسلام له راتگ سره ایجاد شويدي، غواړم د ځینو غیر مسلمو عالمانو اعترافات هم په دې اړه را نقل کړم:

بناغلی جیرد ډایمنډ د یو، سی، ایل، ای ټولنپوه او اروا پوه چا چې د خپل کتاب (ټوپک، جراثیم او اوسپنه) په لیکلو سره د پولیټر نړیواله جایزه هم گټلې ده لیکي: (د وسط قرن (دمنځنی پېړیو) اسلام د تکنالوژي له پلوه پرمختللی او د ابتکاراتو او اختراعاتو لپاره ډیر خلاص وو. د اوسني اروپا په پرتله د سواد کچه ډېره لوړه وه. په وسطی قرن کې تکنالوژي رشد په حیرانوونکي ډول له اسلام څخه اروپا ته راغی، نه له اروپا څخه اسلام ته. یوازې په ۱۵۰۰ میلادي کې دانټرنیټ ایجاد دغه جریان سرچپه کړ). بدبختانه زموږ ډیری پوهان قرون وسطی ته د وروسته پاتې پېړیو په نظر گوري کوم چې کاملاً بې بنسټه ده.

ایم، این رای (۱۹۵۴-۱۸۸۷) دهند انقلابي فیلسوف، د سیاست تیوریست او فعال په خپل کتاب (د اسلام تاریخي رول) کې لیکي: (په لومړی ځل اسلام د ټولنیز عدالت نظریه معرفي کړه له کومې سره چې د ځمکې پر سر ټول قدیم تمدنونه نا آشنا ول).

برتراند روسل په خپل کتاب (د غربي فلسفي تاریخ) چې په ۱۹۴۸ میلادي کال کې چاپ شويدي په ۴۱۹ صفحه کې لیکي: (زموږ دا جمله تیاره زمانه (The Dark Ages) چې له ۶۹۹ څخه تر ۱۰۰۰ پوري مودې ته اشاره ده، له غربي اروپا څخه زموږ د توجه گرځولو هڅه ده، په داسې حال کې چې په دغه موده کې له هند څخه تر هسپانیا د اسلام ځلانده تمدن وده کړې وه. مور ته داسې برېښي چې د غربي اروپا تمدن تمدن ده، دا زموږ تکنکظري ده).

ناپیلون بوناپرت (۱۷۶۹-۱۷۲۱) وایي: (یوازې قرآن د انسان د سعادت مسوولیت پر غاړه اخیستي دی. زه هیله من یم چې هغه وخت به لیري نه وي چې د ټولو هیوادونو ټول عالمان را ټول کړم او یوازې د قرآن پر اصولو ولاړ غیر متغییره ټولنه جوړه ترڅو ټول خلک د سعادت پر لور رهبري کړي).

د فرانسې معاصر اسلام پیژندونکي پی، ایچ کاربین وایي: (که د محمد صلی الله علیه وسلم فکر غیر منطقي وای او قرآن د الله وحی نه وای، نو هغه به جرأت نه وو کړي چې انسانیت یې ساینس ته را بللای وای. د محمد په پرتله هیڅ یوه فکر او شخص انسانان دومره ساینس ته نه دی رابلی، لکه نوموړي چې رابلی دی. ځکه مور وینو چې قرآن ۹۵۰ ځله د ساینس په اړه خبرې کړيدي).

البرټ اینستین (۱۹۵۵-۱۹۲۹) وایي: (قرآن د الجبر او هندسي کتاب نه دی، مگر دداسې اصولو مجموعه ده چې انسانان سمې لارې ته رهبري کوي. هغه لارې ته چې تر ټولو ستر فیلسوفان ددې توان نلري چې رد یې کړي).

پروفیسور کیت مور د نړي په کچه د اناتومی مشهور ساینسدان او پروفیسور الفریډ کرومر څوک چې د نړي مشهور ځمکه پیژندونکی دی، وایي: (د ډیرو پوښتنو مطرح کول او ددې په اړه فکر کول چې محمد له کوم ځای څخه راغلی دی، په هر صورت هغه د اطراف یو عرب و، مور فکر کوو چې دا به اصلاً ناممکنه وه چې هغه دهغو شیانو په اړه پوهه وي چې ساینس یې اوس ایجادوي، لکه د مخلوقاتو اصلیت، ځکه چې ساینس دا په دا وروستیو کلنو کې د پیچیده او پرمختللو تکنالوژیکي میتودونو له لارې کشف کړ او پیغمبر په هماغه وخت کې په دې اړه خبرې کړيدي، نو زه حتماً ویلای شم چې دا الهی وحی ده او بل څه نه ده.

چارلس ټیلي په خپل (ټولنیز خوځښتونه شلمې پېړي ته داخل شول) لیکنې چې په ۱۰ اکتوبر ۲۰۰۳ میلادي کال کې لیکلې په اتمه صفحه کې لیکلې چې لومړی د موبایل ټیلی کمیونیکیشن سیستم په ۱۹۷۷ کې په سعودي عربستان کې پیل شو.

په سلهاوو نورو غیر مسلمو عالمانو د اسلام په اړه گڼې څرگندونې کړيدي لکه پروفیسور ویلیام ډبلیو هی، پروفیسور یوشودی کوسن او امریکایی پروفیسور پالمرو او د ټولو له ادعاوو څخه دا ثابتیږي چې دا اسلام دی چې د ژوند په ټولو اړخونو کې بشپړي لارښوونې کړيدي، په ځانگړي ډول د هغو اختراعاتو په اړه چې ساینس کشف کړيدي او یایی د کشف کیدو په حالت کې دی. نو نړي باید د اسلام مرهون منت وي، نه د ریناینس دورې.

ټولنيز خوځښت د چا دنده ده؟

په ټولو ټولنيزو خوځښتونو کې يو ټکي ډير مشترک دی او هغه د ولس اصلاح ده او هغه څوک چې په دوديز سياسي، اقتصادي او اجتماعي نظام او بيوروکراسي کې بنيادي تغييرات راوستل غواړي هغوی ته (اصلاح طلبان) يا (Reformist) وايي. الله تعالی په ډيرو څرکندو ټکو کې فرمايي: (ان الله لا يغير ما بقوم حتي يغيروا ما بانفسهم). الله تعالی د يوه قوم او ولس حالت تر هغې نه بدلوي ترڅو چې دوي خپل ځانونه تغيير، تبديل او يا اصلاح نه کړي. او بيا فرمايي: (ولتکن منکم امه يدعون الی الخیر و یامرون بالمرعوف و ینهون عن المنکر و اولئک هم المفلحون). له تاسو څخه بايد يوه ډله موجوده وي چې نيکي (چې په دې کې د ټولني بيدارول هم شامل دی) و بولي. په معروف (نيکيو) امر او له منکر (بدو) څخه منع کول کوي او هم دوي بريالي دي. په دې آيت کې د ټولني وپښتوب د يوې ډلې مکلفيت و باله او دايې هم ورته په گوته کړل چې کوم کار به کوي او د هغو کسانو انجام چې ولس وپښوي هم ذکر کړ. لنډه داچې د ټولني، قوم او ولس وپښتوب د هر فرد او ډلې دنده ده.

برعکس داسې کسان هم شته چې هغوي ټولنه وژني، په جهالت يې اخته کوي او په هغې کې بدکارونه خوروي. لکه چې الله تعالی فرمايي: (ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشه فی الذين آمنوا لهم عذاب اليم فی الدنيا والاخره). هغه څوک چې د مومنانو ترمنځ د فحشا (هر بد کار، دلته يوازی زنا مراد نه ده). خوروي، ددوي لپاره په دنيا او اخرت کې دردناک عذاب وي. دلته يوه ټکي ته مو پام راگرځوم پرته له پيغمبرانو او صحابه وو څخه چې معصوم دي، داسې وگړي هم شتون لري چې هغوي ټولنه د بدو خوا ته بسپچ کوي.

د آدم عليه السلام او بي بي حوا د اغوا کولو لپاره شيطان موجود وو او ورته وويل چې که دا د ونې دانه د وخوره نو تاسو به تل په جنت کې ياست. او قسم يې ورته وخور چې زه ستاسو خیر غوښتونکی يم. نو ټول ټولنه وپښوونکي (Social Mobilizers) خلک ښه طرفته نه بلې، بلکې داسې هم شته لکه شيطان چې سره له علمه يې آدم عليه السلام ته دوکه ورکړه او سره له علمه يې ملايیکو ته سجده وکړه. خو دا په دې معنی نه ده چې يوازی شيطان دا کار کوي. شيطانان هم دوه ډوله دي. انسی او جنی (الذی یوسوس فی الصدور الناس من الجنه والناس) ژباړه: هغه چې د انسانانو په سينو کې شکونه او وسوسې اچوي، چې هم په انسانانو کې شته او په جناتو کې. دلته غواړم ټولنه وپښوونکي هم په دوو ډلو ووېشم:

رحماني عالمان (ټولنه وپښوونکي) يا (Devine Social Mobilizers) او شيطاني عالمان (ټولنه وپښوونکي) يا (Evil Social Mobilizers).

رحماني عالمان هغه څوک دي چې هغوي عالم وي، فکر او ذهن يې د خپل صحيح علم مطابق وي او عمل او سلوک يې هم د علم مطابق وي او نيت او اراده يې د ټولني خیر وي.

شيطاني عالمان هغه دي: چې يوازی عالم وي، فکر، ذهن، سلوک او چلند يې د علم مخالف وي او يا دا ټول هم لري، نيت او اراده يې د ټولني گمراهي وي. د مثال په ډول: الله تعالی ټولو مخلوقاتو ته امر وکړ چې (اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس، ابی و استکبر و کان من الکافرين). آدم ته سجده وکړئ، ټولو سجده وکړه، پرته له ابليس (شيطان). منع يې وکړه او تکبر يې وکړ او له کافرانو څخه شو. په دې آيت کې د شيطان په اړه وايي چې (ابی) منع يې وکړه، دا له سلوک، چلند او عمل سره تړاو لري او (استکبر) او تکبر او لويي يې وکړه او دا له فکر او ذهن سره ارتباط لري. د شيطان په اړه دا ونه ويل شول چې دی جاهل وو، دی پوهيدو چې آدم ته سجده کول د الله تعالی امر دی، په دې اړه دي جاهل نه وو. بلکې دده فکر او عمل دهغه څه چې پرې پوهيدو، مطابق نه وو.

نو اوس هم يوازی په يوه کار، شی او موضوع مجرد د علم حاصلول او ظاهري قیافه د عالم په څېر جوړول انسان نشي عالم کولای ترڅو چې فکر او عمل يې د علم مطابق نه وي او دا ډول وگړي ته شيطاني عالم وايي (الله تعالی د مور وړڅخه و ژغوري).

د الله تعالی پيغمبرانو څکه په ټولنه کې بنيادي تغييرات راوستل چې هغوي دهغه څه چې زده کړي يې وو، او الله تعالی ورته امر کړی وو او ورباندي عالمان ويل، ژوندي نموني وي. د رسول الله صلی الله عليه وسلم په اړه حضرت عايشه رضی الله تعالی عنها فرمايي: چې محمد صلی الله داسی وو، لکه ژوندي قرآن چې پر ځمکه حرکت کوي. همداسې ډاکټر سی، ایس وينکاترا راتم، چې په نوې ډیلې کې د نړيوال منجمنټ د انسټیوټ رييس دی، په خپل کتاب (يوه مقاله د اسلام په اړه) کې ليکي: (د محمد اسلام له خپلو جدي اصولو او جدي اخلاقو سره دا ثابتې کړه چې دا يوازيني عملی دين دی. محمد، د الله پيغمبر، نړي ته تر بل هر انسان ډير خیر رسولی دی).

زه فکر نه کوم چې زموږ په ټولنه کې څوک په دې نه وي خبر چې په نجونو او هلکانو تعليم فرض دي اما بيبي هم محروموي، داسې څوک به نه وي چې په دې نه وي خبر چې يووالي د الله تعالی امر ده، اما بيا هم بی اتفاقه يو. داسې به کم خلک وي چې د جگړې، نا امنی او ترېگنيو په زيانونو به نه پوهېږي او د سولې په گټو به نا خبره وي اما بيا هم جگړه روانه ده. آیا مور په دې نه پوهېږو چې پاکي د ايمان برخه ده؟ بيا هم زموږ ځان، کور او ښوونځي ناپاکه ده. لوراني به بدل کې ورکول، غيبت کول، دروغ ويل، توطيه کول، شيطاني او درغلی کول، زنا کول، لواطت کول، چرس څکل، سگريټ او نسوار کول، نظم او ډسپلين نه مراعاتول او يو بل بدنامل هغه منکرات دي چې الله تعالی ورڅخه منع کړي يو، اما بيبي هم کوو، دلته علت دا نه دي، چې مور نه پوهېږو، دلته علت هماغه ده چې مور يوازی

د زده کړې (Learning) تر حده پاته یو او تطبیق (Application) یی مور نه کوو. چې دا ډول عالم، معلم، ټولنه وپېژنوي، سیاستوال، تجار، اقتصادان، ژورنالست، لیکوال مو په شیطاني ډله کې راځي.

د ټولنیز خوځښت پیغام او وسایل څه دي؟

په ټولنیز خوځښت او هر بل خوځښت کې دا ډېره مهمه ده چې ټولنه وپېژنوي پوهه وي چې مشخص پیغام یې څه دی؟ مخاطب یې څوک دی؟ د مخاطب سوبه څه ده؟ دمخاطب ارزښتونه، باورونه، تاریخ، او عادتونه څه دي؟ مخاطب له کومې لارې معلومات را غونډوي؟ د مخاطب فکري او جسمي توانايي څومره او څه ډول ده؟ د مخاطب ژبه او فرهنگ څه دی؟ د مخاطب څه خوښېږي او له څه څخه یې بد راځي؟ مخاطب څه وخت پیغام ته تیار ده؟ د پیغام رسولو وسایل کوم ډول په کار دی؟ آیا راډیو، ټلوېزیون، انټرنیټ، سټلايټ کېبل ده که، اخبار، مجله، کتاب، بروشر (کتابگوټی) او که چارټونه، تبلیغاتي لوحې، ډرامې، رسامې، کنسرتونه، سنډري، شعرونه، غزل او نور دی. او یا مطلق دودیز وسایل دی لکه: مسجد، مکتب، حجره، جرگه، شورا، ملا امام، ښوونکي، قومي مشر، غیردولتي موسسه او یا نور دی؟ ټولنه وپېژنوي باید له ځانه دا پوښتنه وکړي چې دي پیغام د څه لپاره ورکوي؟ دي له پیغام اخیستونکو څخه څه غواړي چې باید عملي یې کړي؟ دی باید دا هم معلومه کړي چې دده د پیغامونو په اړه دده د مخاطب گروپ عکس العمل (مثبت یا منفي) څه ډول ده؟ او که پیغامونه، د پیغامونو ډول، وسایل او طریقو ته د اصلاح ضرورت وي باید اصلاح یې کړي. دی ته ورته گڼي پوښتنې باید پیغام ورکونکي چې دلته ټولنه وپېژنوي دی له ځانه وکړه او بشپړ تیار ورتنه ونیسي. زه غواړم د اسلام له نظره د پیغام او پیغام ورکونکي څو ځانگړتیاوو ته اشاره وکړم:

اول: باید دهغه څه په اړه چې پیغام ورکوي پخپله یې عملي کړي، کله نتیجه نه ورکوي: الله جل جلاله فرمایي: (لم تقولون ما لاتفعلون، کبر مقتا عندالله ان تقولوا ما لاتفعلون). ولی هغه څه وایي چې تاسو یې نه کوې، دا د الله په وړاندې لویه گناه ده.

دوهم: په پیغام او معلوماتو کې مو پلټنه وکړي او یوازې په آواز او انگازو، فرضیو او گمانونو پیغام جوړ نکړي. باید معلومات مو دقیق او فلتیر شوی وی او له معلوماتي خلا سره مخ نه یاست. الله جل جلاله فرمایي: (ان جاکم فاسق بنبا فتنینوا، ان تصبوا قوما بجهاله فتصبوا علی ما فعلتم نادمین). کله چې یو څوک (فاسق) تاسو ته خبر راوړي، په کښي پلټنه او څېړنه وکړي (یعني په پټو سترگو یې مه مني). (که مو دا کار وکړ) نو تاسو به یو قوم ته په ناپوهي (یعني پرته له پلټني خبر او پیغام رسول ته جهالت وویل شو) زیان وروړي او بیا به تاسو په خپل کار پښمانه یاست. دلته یو ډیر باریک ټکي ته اشاره شوي ده. هر هغه چاته چې په خبره او پیغام کې یې پلټنه او څېړنه نه وي شوي (فاسق) ویل شوي دي.

دریم: باید پیغام ورکونکي، پیغام رسوونکي، پیغام اخیستونکي او د پیغام وسیله معلومه وي: لکه چې الله جل جلاله فرمایي: (وانه لتنزّل الرب العالمین، نزل به الروح الامین علی قلبک لتکون من المنذرن بلسان عربی مبین). دا د عالمیانو د رب له خوا نازل شوي دي (پیغام ورکونکي)، روح الامین (جبرائیل) را وړی دی (پیغام رسوونکي)، ستا (محمد صلی الله علیه وسلم) په زړه (پیغام اخیستونکي) ترڅو له وپروونکو څخه شي (له پیغام اخیستونکي څخه د عمل غوښتنه)، په روښانه عربي ژبه (د پیغام وسیله او پیغام اخیستونکو حالت).

څلورم: د پیغام ورکونکي هدف مشخص وي. لکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: (انما بعثت لاتمم مکارم الاخلاق). زه ددې لپاره لېږل شوی يم، چې غوره اخلاق بشپړ کړم.

پنځم: پیغام ورکونکي باید د ځان لپاره ځيني اصول او اخلاق و ټاکي، کله بیا به دده اوریدونکي څوک نه وي. الله جل جلاله فرمایي: (یا ایهاالذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی ولاتجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض ان تهبط اعمالکم وانتم لا تشعرون). ای مومنانو، خپل غږ د پیغمبر په غږ باندې مه لوړوي او داسې مه ښکاره کوي لکه په خپلو منځو کې یې چې ښکاره کوي، دا به ستاسو عملونه ضایع کړي پداسې حال کې چې تاسو به شعور نلري. یعني داعي او ټولنه وپېژنوي باید د ځان لپاره ځانگړي اخلاق و ټاکي، ترڅو پیغام اخیستونکي دده پیغام واورې، غور ورتنه ونیسي او عملي یې کړي. دلته الله جل جلاله مومنان د پیغمبر په حضور کې په لوړ اوز له غږېدو څخه منع کړل.

شپږم: د پیغام عملي کول لومړي له ځانه پیل شي لکه په مزمل سورت کې لومړي مخاطب محمد صلی الله علیه وسلم ده. (قم، یعنی پورته شه، له برستني څخه ووځه) او (فانذر، خلک وپرووه یعنی عمل وکړه). دوهم: له خپلې کورنې (نېږدې چاپیریال) څخه پیل وکړه لکه الله جل جلاله فرمایي: وانذر عشیرتک الاقربین (خپل نېږدې خپلوان وپوره او بیا لیري چاپیریال) ... والناس اجمعین، او ټول انسانان). زموږ تل خبره سرچپه وي، ځان او نېږدې چاپیریال مو هېر کړي وي او په لیري چاپیریال کې اخته یو. همدا وجه ده چې زموږ پیغام څوک نه اوري او نه ورباندې عمل کوي. اووم: د پیغام وخت او موده ټاکلې وي. لکه د لمونځ په اړه الله جل جلاله فرمایي: (ان الصلاه کانت علی المومنین کتابا موقوتا). یقیناً لمونځ پر مومنانو پرتاکلی وخت فرض شوي دي. همداسې ټول عبادات حج، روزه، زکات، فدیة او نور ټاکلی معیار او وخت لري.

څو وړاندیزونه:

۱. ددې لپاره چې اسلام مو نور هم ښه پیژندلی او عملی کړی وی، لازمه ده چې د غرب او د غرب د فرهنگ او ددوي د ټولنیزو فلسفو په اړه ژور معلومات راغونډ کړو، ترڅو هغه (معلوماتی خلا) چې مسلمانان په ځانگړي ډول افغانان یې لري باید ډکه کړي او د ټکرونو پر ځای د علمی او عملی خوځنده سیاست پر لور خپل لوري ته خوځښت ورکړو.

۲. د ټولنیز خوځښتلپاره فعال، خوځنده او د عصر د غوښتنو مطابق او موافق د اهلیت او قابلیت وړ لیدرشپ (قیادت، مشرتوب) ته اړتیا لیدل کیږي. د کور، ښوونځي، جومات او حجرې په کچه د لیدرشپ ملاتړ او غښتلتیا ټولنیز خوځښت رامنځته کولای شی. د لیدرشپ یو رول او نقش دادی چې ټولنه د یوه مشترک لرلید په لور په سم ډول رهبري کړي. د ټولنیزو موسسو له ایجاد څخه تر مخه دداسې فیادتونو ته اړتیا ده چې را وړاندې شي او ټولنه له بدبختیو څخه راوباسی. که د ټولنیزو موسسو او نورو گڼو موسسو په سر کې ښه لیدرشپ قرار ونلري. هغه الوتکې ته ورته ده چې ډېره عصري، نوي او په ټولو پرمختللو وسایلو سمبال او د مسافرو گنجایش یې هم تر بلې هری الوتکې زیات وی، اما د یوه کمزوري، بی مسلکه او نا لایقه پیلوټ په واک کې یې ورکړي، نو د ټولو مسافرو برخلیک به له خطر سره مخامخ او دټاکلی هدف پر ځای به یې د مرگ کومي او کندي ته وغورځوي.

۳. د ټولنیز خوځښت د تطبیق په ترڅ کې نورې زده کړې کول او خپل اشتباهات او تېروتنې مستندي کول او د ټولنیز خوځښتپه تگلاره، ستراتیژي، هدفونو، پیغامونو، او نورو لارو چارو له سره کتنه او په وړین تندي خپلې تېروتنې منل.

۴. د ټولنیز خوځښتلپاره محلي، ملي، سیمه ایز او نړیوال فاکتورونه پیژندل او هڅه کول چې له ټولو سره منطقی او عقلانی چلند وشي، نه احساساتی، عاطفی او لنډ فکره.

۵. ټولنیز خوځښت ټولنیزې اجماع په نتیجه کې راځي په دې معنی چې (فرد) (Person)، کورني (Family)، قبیله (Clan) او ټولنه (Society) له یوځای کېدو څخه اجتماع (Community) جوړیږي. مور هغه وخت ټولنیز خوځښت رامنځته کولای شو چې ټولنه په اجتماع بدله کړو. اجتماع د یوه ټولنیز هدف لپاره منځته راځي.

۶. ډیرې ځل په اوسني حالاتو کې زموږ ټولنه من حیث المجموع د هر ډول منکراتو (بدو کارونو) او وړانکارو پر وړاندې جامده، بی تفاوته او سیل بینه ده. ددې اصلي لامل زموږ د ټولني تشنت، بی اتفاقي او عدم اجتماعیت دی. مور هغه وخت د هر جاهل، ظالم، جابر او ناروا مخه نیولای شوو چې مور د ځان ځانیو څخه د ټولنیز خوځښت پر لور ټولنه متحده کړو.

د وخت د کمښت او د بوختیاوو په نظر کې نیولو سره اوس هم لیکنه راڅخه اوږده شوه، نه غواړم په اوږده لیکنه تاسو ته سر غوړی پیدا کړم. دعا راته وکړی چې همدا سلسله په راتلونکي کې نوره هم وغزوم. علوم دیني، عصري و یا مطلق؟؟؟

ممکن است بعضی چنین تصور کنند که این همه تأکیدات که درباره فرا گرفتن تعلیم و تعلم و نشر علوم و دانشها در آیات قرآن مجید آمده است، تنها ناظر به علوم دینی است و آنچه را در بحث حکومت اسلامی و گسترش همه علوم مورد توجه است شامل نمی‌شود.

ولی این اشتباه بزرگی است، زیرا هم از آیات قرآن و هم از روایات اسلامی اهمیت علم و تعلیم و تربیت به طور مطلق استفاده می‌شود.

شواهد این معنی فراوان است از جمله در آیات قرآن، موارد زیر به چشم می‌خورد.

۱- در داستان آدم (ع) مسأله تعلیم اسماء بیان شده که اشاره به علم و آگاهی بر اسرار آفرینش تمام موجودات است نه تنها علوم دینی «و علم آدم الاسماء کلها»

۲- در سورة الرحمن به تعلیم بیان از سوی خداوند پرداخته، و آن را به عنوان یک موهبت عظیم الهی در آغاز سوره‌ای که مجموعه بزرگترین نعمتها در آن ذکر شده است معرفی می‌کند «علمه البیان»

۳- در سورة یوسف به علم تعبیر خواب و حکایت رؤیاها از حوادث آینده که گاه می‌تواند در سرنوشت ملتی همچون ملت مصر اثر بگذارد اشاره کرده از قول یوسف، نقل می‌کند «ذلکما مما علمنی ربی»

۴- یاز در همین سوره به مسأله تدبیر امر یک کشور و آگاهی بر مدیریت بیت‌المال اشاره کرده، از قول یوسف خطاب به عزیز مصر می‌گوید: «اجعلنی علی خزائن الارض ائی حفیظ علیم مرا بر خزائن این سرزمین بگمار که من نگاهدارنده و آگاهم (و مدیریت آن را به خوبی می‌دانم).

۵- در همین مدیریت یک کشور) داستان طالوت و جالوت، هنگامی که دلیل انتخاب طالوت را از سوی پیغمبر آن زمان (اشموئیل) بیان می‌کند، می‌گوید: «ان الله اصطفاه علیکم وزاده بسطة فی العلم و الجسم خداوند او را بر شما برگزیده است، و علم و قدرت جسمانی او را وسعت بخشیده.

بدیهی است امتیاز طالوت بر سایر بنی اسرائیل تنها در معارف الهی نبود، بلکه آگاهی و مدیریت در امور نظامی و سیاسی که در نهاد این جوان هوشیار و مدبر وجود داشت، نیز مورد توجه و استدلال بوده است.

۶- در داستان داود (علیه السلام) نیز تعلیم صنعت لبوس (علم زره بافی) را یکی از افتخارات بزرگ او می‌شمرد بلکه «لبوس» به گفته طبرسی در مجمع البیان هرگونه اسلحه دفاعی و تهاجمی را شامل می‌شود و منحصر به زره نیست، می‌فرماید: «و علمناه صنعة لبوس لكم لتحصنکم من باسکم.»

۷- در سوره کهف در داستان موسی و خضر، از علوم و دانشهایی سخن می‌گوید که از سوی خضر (ع) به موسی (ع) آموخته شده و هیچ کدام از آنها از علوم و معارف دینی به معنی خاص نبود، بلکه از علمی بود که جامعه انسانی را طبق نظام احسن اداره می‌کند، می‌فرماید: فوجدا عبداً من عبادنا اتیناه رحمة من عندنا و علمناه من لدنا علماً در آنجا (موسی و دوست همسفرش یوشع) بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که او را مشمول رحمت خود ساخته و از سوی خود، علم فراوانی به او تعلیم داده بودیم.

و سپس در آیات بعد، سه نمونه از این علوم را مشروحاً بیان می‌کند که هیچ کدام از علوم و معارف دینی نیست، بلکه همه آنها مربوط به تدبیر امور زندگی است.

۸- در سوره نمل از آگاهی سلیمان نسبت به چگونگی سخن گفتن پرندگان سخن به میان آورده و آن را به عنوان یکی از افتخارات سلیمان که به آن مباحثات می‌کرد ذکر می‌کند: «و قال یا ایها الناس علمنا منطق الطیر گفت ای مردم زبان پرندگان به ما تعلیم داده شده است»

۹- در اواخر سوره کهف در داستان ذی القرنین، سخن از سد سازی او به عنوان یک واقعه مهم به میان آمده، و حتی جزئیاتی از چگونگی تدبیر او در امر ساختن یک سد نیرومند آهنین، برای جلوگیری از هجوم قبایل فاسد و مفسد (یاجوج و ماجوج) را بیان می‌کند: «آتونی زبر الحديد حتی اذا ساوی بین الصدفین قال انفخوا حتی اذا جعله ناراً قال اتونی افرغ علیه قطراً قطرات بزرگ آهن را برایم بیاورید (و آنها را روی هم بچینید) تا هنگامی که کاملاً میان دو کوه را بپوشانید، سپس گفت (در اطراف آن آتش بیفروزید و) در آن بدمید (آنها دمیدند) تا قطعات آهن را سرخ و گداخته کرده، گفت اکنون مس مذاب برایم بیاورید تا بر روی آن بریزم». این موهبت نیز علم و دانش سد سازی بود.

۱۰- در سوره لقمان نیز در آیتی که شرح وصایای لقمان را به فرزندش می‌دهد به یک سلسله دستورات برخورد می‌کنیم که جنبه روانشناسی و اجتماعی و مردم داری دارد که رعایت آنها برای همگان در زندگی نیز مهم و کارساز است، از جمله اینکه به پسرش دستور می‌دهد نسبت به مردم بی‌اعتنایی و ترشروی نکن، مغرورانه بر زمین راه نرو، در راه رفتن اعتدال را رعایت کن، بلند سخن نگو و فریاد نکش و صبر و شکیبایی و استقامت در کارها داشته باشد.

این درحالی است که خداوند مقام لقمان را به خاطر برخورد از موهبت علم و حکمت و دانش، بزرگ داشته است، تا آنجا که سخن او را در کنار سخن خویش قرار داده است

۱۱- در سوره سبأ در شرح حال سلیمان، سخن از برنامه‌های گسترده عمرانی و هنری به میان آمده است، که پریان زیر نظر سلیمان، انجام می‌دادند «یعملون له ما یشاء من محاریب و تمائیل و جفان کالجواب و قدور راسیاتآنها هر چه سلیمان می‌خواست (و دستور می‌داد) برایش درست می‌کردند. معبدها و تمثالها و ظروف بزرگ غذا همانند حوضها و دیگرهای ثابت»

و در آیه قبل از آن، به دستیابی سلیمان به دانش ذوب فلزات، اشاره کرده می‌فرماید: «وارسلنا له عین القطرما چشمه‌های مس (مذاب) را برای او روان ساختیم»

۱۲- در سوره بقره، درباره زمامداری داود پیامبر، می‌فرماید: «و قتل داود جالوت و آتاه الله الملك و الحکمة و علمه ممّا یشاء داود جالوت را کشت و خداوند، حکومت و دانش را به او بخشید و از آنچه می‌خواست به او تعلیم داد»

روشن است، علم و حکمت در اینجا دانشی است که برای تدبیر ملک و مملکت لازم است و اگر معنی وسیعتری نیز داشته باشد، این بخش از علوم مربوط به کشور داری و نظام حکومت را قطعاً شامل می‌شود.

ساز مجموع اشاراتی که در آیات فوق و بعضی دیگر از آیات قرآن وارد شده، به خوبی می‌توان استفاده کرد که برخلاف پندار کسانی که تصور می‌کنند، قرآن تنها به علوم دین و معارف الهیه اهمیت داده و سخنی از علوم دیگر به میان نیاورده است، قرآن برای این بخش از علوم اهمیت فوق العاده‌ای قائل است و آن را از مواهب بزرگ الهیه می‌شمرد و مسلمانان را تشویق به فراگیری هر گونه علم مفید و نافع در زندگی مادی و معنوی می‌نماید.

یادداشت: په افغانستان کې یو د نا امنی لامل د علم بشپړه نه پېژندنه او تعریف او د هغې ویشل په دینی او عصري علومو دی. قرآنکریم د محمد صلی الله علیه وسلم معجزه او د بشریت لپاره تلپاتی آسمانی اساسی قانون دی چې د هر عصر غوښتنو ته ځواب وایي. لهدا د عصري او غیر عصري تفکیک په خپله د ملا او مکتبی یا په بل عبارت د مدرسې او پوهنتون ترمنځ د اختلاف را منځته کول دي. زموږ په تاریخ کې تل ځینو حلقو دا هڅه کړېده چې د کلیوال او بنیاري او ملا او مکتبی په نومونو زموږ ولس وویشي او ولس ته داسې وښي چې جنیتان یوازي طالبان او ملایان دي او مکتبیان ټول دوزخیان یا له الله تعالی څخه لیري نور څوک دي او مکتبیان تل داسې ښودل شوي چې گوایي دوي روشن فکر! او خدانخواستہ ملایان تاریک فکر! دی. دا هغه فکري مرض دی چې د شیطاني علم پیروان یې

زموږ ټولني ته پېچکاري کوي. په داسې حال کې چې مدرسه او مکتب دواړه د لیک او لوست ځای ته وايي او دواړه عربي کلمي دي. په خليج او عربي ملکونو کې ښوونځيو ته مدرسې وايي. زموږ په ټولنه کې د مدرسې له نوم سره جوخت يوازې داسې انگيرل کيږي چې يوازې ديني زده کړه او د مکتب له نوم جوخت دا ترلی ده، چې يوازې دنياوي علوم.

اسلام علم فرض کړيدي او هر نافع علم چې د ټولني او انسانانو په درد وځوري او دنيا او اخرت دواړه ورباندې جوړ شي هغه علم دي. راځي د مکتب او مدرسې ترمنځ داسې يووالي رامنځته کړو چې څوک دا اعتراض ونکړي چې ملا دنيا په چل نه پوهيږي او مکتبي د اخرت! د رسول الله صلی الله عليه وسلم حديث دی چې وايي: د اخرت لپاره داسې کار وکړه لکه چې دا نن مري، او دنيا لپاره داسې کار وکړه لکه چې تل ژوندي يي. همدارنگه موږ په پنځه وخته لمانځه کې همدا دعا کوو چې (ربنا اتنا فی الدنيا حسنه و فی الاخره حسنه و قنا عذاب النار). دلته په اخرت او دنيا دواړو کې د (حسنة) غوښتنه شويده.

موږ بايد ټولني ته داسې وگړي وړاندې کړو چې ددين د پوهې ترڅنگ په دنياوي امورو پوهه وي او د دنياوي کارونو ترڅنگ په ديني امورو پوهه وي. ددين او دنيا د علومو امتياز په ټولنه کې طبقاتي ویش رامنځته کوي، او په نتيجه کې اختلاف او بي اتفاقي منځته راځي او همدا حالت د ټولني سوکالي له گواښ سره مخامخ کوي.

پای

ماخذونه:

۱. قرآن کریم
۲. ټولنيز خوځښتونه شلمې پيړۍ ته ننوتل - چارلس ټيلي، ۱۰ اکتوبر ۲۰۰۳
۳. ټولنيز حرکتونه: د هغه څه لنډيز چې کار ورکوي - چارلس ډابسن - اگسټ ۲۰۰۱
۴. خودی در اندیشه اقبال لاهوری
۵. په افغانستان کې د مدني ټولو د ونډې په اړه تاريخ منظر - محمد حليم فدایي - مارچ ۲۸، ۲۰۰۷
۶. ټولنيز خوځښتونه - ويکيپيډيا ويبسايټ
۷. د اسلام تبليغ - کينن ټيلر - اکتوبر ۷، ۱۹۸۷
۸. د غربي فلسفي تاريخ - برتراندروسل - ۱۹۴۸
۹. د اسلام د پرمختگ په اړه د غير مسلمو عالمانو نقل قولونه - گني ويبپاڼي
۱۰. د ټولنيز خوځښتله لاري د ټولني غښتلی کول - پنځم فصل - ليکنه
۱۱. په اساسي زده کړو کې د ولسي ونډې او ټولنيز خوځښتد روزني لاسوند - - ۰۱۷ - ۸۴۷ - ۹۸۴ ISBN: ۴ يونسکو، ډاکه، بنګلاديش، د اکامي د چاپ او نشر موسسه
۱۲. THE SOCIOLOGICAL QUARTERLY Vol. ۴۲/No. ۴/۲۰۰۱. د هارورډ پوهنتون د ټولنپوهني د ډيپارټمنټ استاد زياد مونسن ليکنه.
۱۳. حج، احکام او حکمت يی، محمد حليم فدایي - ۲۰۱۰ کال
۱۴. په اروپا کې د مسلمانانو سياسي تنظيمونه او مذهب - سپټمبر ۲۰۰۶ - ليکوالان: کړولين ايم وارنر او مانفريد ډبليو وينر.